

3. september 2019, 17.00 hod.

Mikva

Klein/Chudovský/Lutosławski

FAMA Q

David Danel, Roman Hranička – husle

Ondřej Martinovský – viola

Balázs Adorján – violončelo

PROGRAM

Gideon Klein: Sláčikové kvarteto č. 2 (1940 – 41)

Daniel Chudovský: Mikva – a collection (2017)

Witold Lutosławski: Sláčikové kvarteto (1965)

Ťažké osudy skladateľov a hudobníkov, zabíjanie a perzekvovanie, historické udalosti, na ktoré by sa ani v dnešnej dobe nemalo zabúdať. Druhá svetová vojna so sebou priniesla veľa smútku a utrpenia, ktoré sa zapísalo do celosvetových dejín hudby. V úvode koncertu zaznie *Sláčikové kvarteto č. 2* českého skladateľa a klaviristu Gideona Kleina, ktorý bol v roku 1941 deportovaný do koncentračného tábora v Terezíne. V tragickej vojnovej dobe mal „šťastie v nešťastí“. Terezínsky tábor bol jeden z mála, v ktorom nacisti tolerovali umeleckú činnosť, hoci len preto, aby odvádzali pozornosť od svojich skutočných úmyslov. Vďaka tomu mohol Klein aj v koncentračnom tábore pokračovať v koncertovaní a písaní svojich kompozícií. Udalosti druhej svetovej vojny si však nakoniec vyžiadali aj jeho život.

Skladba Dana Chudovského s názvom *Mikva – a collection* vznikla len pred nedávnom. Ako spomína sám autor: „*Dielo vychádza z inšpirácie získanej z židovského mikva kúpeľa, ktorý slúži na rituálne čistenie jednotlivcov alebo predmetov. Inšpirácia sa ma v podstate dotýkala niekoľko mesiacov kvôli potrebe očistiť môj hudobný jazyk a moju myseľ. Toto očistenie zahŕňa aj akýsi retrospektívny pohľad na svet okolo nás – zbierka, ako akt zhromažďovania alebo zbierky v zmysle určitého druhu straty.*“ Vo svojom diele intenzívne pracuje s mikrotonalitou a xenharmóniou a svoj hudobný jazyk a teóriu mikrotonality podrobne opisuje vo svojej dizertačnej práci.

Druhá svetová vojna do značnej miery poznačila Poľsko, odkiaľ pochádza skladateľ a dirigent Witold Lutosławski. Po úteku z nemeckého zajatia sa živil hraním na klavíri vo varšavských baroch. Po vojne stalinistické úrady zakázali jeho 1. symfóniu. Lutosławského jediné *Sláčikové kvarteto* malo byť pôvodne žánrovou klasikou, no pravdepodobne divoké životné udalosti a ťažkosti mu nedovoľovali, aby takúto kompozíciu zložil. Jeho rané diela boli ovplyvnené poľskou ľudovou hudbou a kompozičný štýl demonštruje širokú škálu bohatých atmosférických textúr. Koncom päťdesiatych rokov začal rozvíjať svoje vlastné charakteristické techniky kompozície a budovania harmónie z malých skupín hudobných intervalov. Využíva tiež techniku aleatoriky, pri ktorej je rytmická koordinácia častí predmetom náhody.

Kvarteto **fama Q** vzniklo v r. 2005 v Prahe. Jeho členovia sú tiež členmi popredných českých orchestrov a spája ich nadšenie pre komornú a kvartetovú hudbu. fama Q pravidelne uvádza skladby predovšetkým súčasných autorov: ako klasikov avantgardy 20. stor. (Schönberg, Berg, Webern, Dutilleux, Cage, Feldman, Kagel, Kurtág, Ligeti, Lutosławski, Nono, Scelsi, Xenakis a d.), tak aj významných súdobých českých a európskych tvorcov (G. F. Haas, Lévinas, Kuit, Simaku, Adámek, Graham, Husa, Klusák, Kopelent, Loudová, Marek, Matej, L. Matoušek, Pudlák, Jaroslav Rybář, Smolka, Srnka, Štědroň, Zemek a d.). fama Q často premiéruje skladby mladých českých a zahraničných skladateľov (Pelo, Ho, McMullin, Miura, M. Tóth, Ueda, Bakla, Hořínka, Chudovský, Kadeřábek, Kako, Kliment, J. Rataj, M. Rataj, Pálka, J. Rybář, Wajsar). fama Q sa nevyhýba ani tradičnému kvartetovému repertoáru (Haydn, Mozart, Beethoven, Dvořák, Janáček, Debussy, Ravel, Šostakovič, Martinů...).

Kvarteto fama Q je častým hosťom pražských koncertných cyklov Prítomnosť, Umělecká beseda, Krása dneška, vystupovalo na festivaloch Pražská jar (2011, 2016), Contempuls (2008, 2010), Ostravské dny nové hudby, New Music Marathon, Třídění, Der Film (všetky v Prahe), Expozice nové hudby Brno, MusicOlomouc, Forfest Kroměříž, Janáčkov máj Ostrava, Smetanovské dny Plzeň či na zahraničných Israel Festival Jerusalem, Cluj Modern (Rumunsko), You:rope Together (Nemecko), Afyonkarahisar Klasikal Müzik Festivali (Turecko), Večery novej hudby, SPACE Festival (oba Bratislava) alebo na koncertoch v Japonsku. Členovia fama Q tiež s radosťou prijímajú pozvania na rôzne semináre a dielne zamerané na interpretáciu súčasnej hudby – hosťovali na HAMU Praha, VŠMU Bratislava, Univerzite Palackého v Olomouci –, a na svojich zahraničných cestách v Rumunsku a Turecku. V roku 2011 sa kvarteto fama Q predstavilo po prvýkrát na niekoľkých koncertoch v Rumunsku, na turné po Slovensku a takisto premiérové v USA (The Phillips Collection – Washington, D. C. o. i. s profilovým programom M. Srnku či na festivale Veľvyslanectva ČR „Mutual Inspirations“), v roku 2012 predstavilo dielo Marka Kopelenta na festivale Pražská jar a v roku 2013 hosťovalo na festivale Magister Ludi

v Moskve i na prestížnych ISCM World New Music Days 2013 – Bratislava/Košice/Viedeň. V r. 2014 fama Q zavítala na Smetanovské dny Plzeň a Janáčkov máj, účinkovalo vo Francúzsku, v r. 2015 sa okrem iného podieľalo na festivale Defiant Requiem v Prahe a Terezíne, nahrávalo tvorbu kanadskej autorky Rity Ueda, vystúpilo na bienále Ostravské dny nové hudby. V roku 2016 sa kvartetu dostalo opätovné pozvanie na Pražskú jar, ďalej prizvanie k projektu Performing the Jewish Archive (hudba terezínskych autorov) a na účinkovanie na medzinárodných festivaloch Musica de la Mancha (Španielsko), Les Musicales de Quiberon (Francúzsko) či na Israel Festival v Jeruzaleme. V roku 2017 spolupracovalo na CD holandského zvukového experimentátora Rolanda E. Kuijta. Na jar 2018 fama Q debutovalo v rámci komorného cyklu Českej filharmónie. fama Q pravidelne nahráva pre Český rozhlas a české i zahraničné vydavateľstvá.

15. október 2019, 17.00 hod.

TRES PIEZAS DE OTOÑO

Mertz/Novák/Krška/Pujol/Piazzolla

MERTZ GUITAR DUO

Karol Kompas, Vladimír Ondrejčák – gitary

PROGRAM

Joseph Kaspar Mertz:

Der Ball

Unruhe

Mazurka

Milan Novák: Monológ pre gitaru (2015)

Pavol Krška: Miniatúry pre gitaru (1995)

1. Modlitba všedného dňa (Presto)

2. Modlitba prosebná (Allegretto)

3. Modlitba ďakovná (Presto)

4. Modlitba v smútku (Allegretto)

5. Modlitba v radosť (Prestissimo)

Máximo Diego Pujol: Tres Piezas de Otoño (2002)

1. Arbolado

2. Sombrío

3. Avenida Centenario

Ástor Piazzolla: Cuatro Estaciones Porteñas (1965 – 1970)

1. Primavera Porteña

2. Otoño Porteño

3. Invierno Porteño

4. Verano Porteño

Gitara bola od dávnej minulosti mimoriadne rozšíreným hudobným nástrojom, predovšetkým vďaka zvukovým vlastnostiam, ale aj relatívnej dostupnosti. Z pôvodne sprievodného nástroja sa postupom času stal nástroj sólový. O túto novú pozíciu vo svete sa pričínili do veľkej miery gitaroví virtuózi, ktorí vystupovali v koncertných sálach, ale aj v prostredí komorných salónov. Gitara sa stala tiež dôležitou súčasťou domáceho muzicírovania a teda i komornej hudby. Zaujala i širšie hudobnícke kruhy, spomedzi skladateľov ovládali hru na gitare napríklad Hector Berlioz, Carl Maria von Weber, Niccolò Paganini, a tiež Franz Schubert, ktorého veľkým obdivovateľom bol aj bratislavský rodák, skladateľ, ale predovšetkým gitarista Kaspar Joseph Mertz. Začiatkom devätnásteho storočia sa aktívne podieľal na umeleckom živote mesta. Ťažisko jeho romantickej tvorby spočíva v komornej hudbe. Jeho duetá *Der Ball*, *Unruhe* a *Mazurka* v súčasnosti predstavujú vrchol pomerne krátko trvajúcej romantickej epochy gitarovej hudby, ktorá v druhej polovici devätnásteho storočia zaznamenáva rýchly úpadok.

Časť svojej tvorby venoval gitare aj slovenský skladateľ a dirigent Milan Novák, ktorý je známy predovšetkým tým, že nerád píše smutnú hudbu. Hovorila mu skladateľ-optimista, dôkazom čoho je aj jeho skladba *Monológ pre gitaru*. Pavol Krška zas vyniká schopnosťou dosiahnuť výrazný hudobný účinok „minimálnymi“ prostriedkami. Kompozícia *Miniatury pre gitaru* zaujme myšlienkovou sviežosťou a originálnymi neočakávanými postupmi.

Významné miesto má gitara v hudbe národov južnej Ameriky. Vďaka svojej dostupnosti sa udomácnila nielen v rukách ľudových hudobníkov, ale aj v profesionálnych orchestroch. Práve v Argentíne sa na konci 19. storočia pod vplyvom imigrantov z Európy a Afriky zrodil populárny štýl tango, pri interpretácii ktorého zohrávala najmä v začiatkoch gitara dôležitú úlohu. Gitara je obľúbenou dodnes a vďaka tomu si môžeme vypočuť argentínsku tvorbu pre tento nástroj z viacerých období.

Skladba *Tres Piezas de Otoño* Máxima Diega Pujola odkazuje na hudobné dedičstvo rodnej krajiny, predovšetkým na hudobné formy oblasti Río de la Plata, medzi ktoré patria aj skladateľove obľúbené tango či milonga. Ástor Piazzolla nás v diele *Cuatro Estaciones Porteñas* prevedie štyrmi ročnými obdobiami v Buenos Aires. Jednotlivé časti sú jedinečné predovšetkým multižánrovou pestrosťou, v ktorej sa snúbia prvky jazzu s argentínskym tandom a klasickou hudbou.

Gitaristi Karol Kompas a Vladimír Ondrejčák sa spoznali ako spolužiaci na Vysokej škole múzických umení v Bratislave, kde obaja študovali v triede Jozefa Zsapku. Ich spolupráca však začala až o niekoľko rokov neskôr, v roku 2009, keď založili **Mertz Guitar Duo**. Svoj názov si vybrali podľa gitaristu a skladateľa prvej polovice 19. storočia, rodáka z Bratislavy, Josepha Kaspara Mertza. Repertoár dua sa spočiatku zameriaval najmä na jeho tvorbu. Neskôr však svoj program rozšírili o diela všetkých štýlových období od renesancie až po súčasné diela. Vystúpili na

niekoľkých festivaloch na Slovensku, ako Festival Pohoda (so živým vysielaním v Rádiu Devín), Festival umení Konfrontácie v Nitre, Nedel'né matiné v Bratislave, Ostrovy hudby v Bratislave, festival SOOZVUK v Bratislave, festival Fatango v Nitre a Topolčanoch a v ďalších mestách.

Karol Kompas vyštudoval gitaru na Konzervatóriu v Žiline u Jána Labanta a na Vysokej škole múzických umení v Bratislave v triede Jozefa Zsapku. Absolvoval ročný študijný pobyt na Hudobnej akadémii v Katoviciach (štipendium Ministerstva školstva SR), kde študoval gitaru v triede Aliny Gruszky a v triede Wandy Palacz. Svoje štúdiá zakončil doktorátom na Katedre hudby Univerzity Konštantína Filozofa v Nitre, kde momentálne aj pedagogicky pôsobí. Učí tiež na Konzervatóriu v Topolčanoch. Okrem hudby vyštudoval aj Podnikový manažment. V roku 1996 získal 2. miesto na celoslovenskej súťaži konzervatórií v hre na gitare, kde získal aj cenu Slovenského hudobného fondu za najlepšiu interpretáciu diela slovenského autora. Na Anglo-Czechoslovak Festival v Londýne v kategórii klasická gitara získal v roku 2000 1. miesto a v roku 2002 3. miesto. Absolvoval množstvo majstrovských kurzov s umelcami ako A. Carlevaro, A. Pierrri, Z. Dukić, P. Steidl, J. M. Gallardo Del Rey, M. Escarpa, M. Tröster, P. Bellinati, T. Offermann. Vystupoval v Čechách, Anglicku, Rakúsku a Poľsku, na festivaloch Wetterfest vo Viedni, New Music Marathon v Prahe, Anglo-Czechoslovak Trust v Londýne, Gitarový festival Cithara aediculae v Nitre, Večery novej hudby a Melos-Étos v Bratislave, (New) Music at Home v Šamoríne, Konfrontácie a Musica da camera v Nitre. Spolupracuje s hudobnými telesami VENI ensemble a Musica Aeterna, zúčastnil sa niekoľkých nahrávok pre Slovenský rozhlas. Ako interpret sa zameriava najmä na komornú hru (s flautou, spevom, alebo druhou gitarou). Okrem klasickej hudby sa aktívne venuje pop-rocku, jazzu, improvizácii a komponovaniu.

Vladimír Ondrejčák sa začal venovať hre na klasickej gitare v jedenástich rokoch ako žiak Základnej umeleckej školy Jána Cikkera v Banskej Bystrici a už o štyri roky neskôr sa s úspechom predstavil na Celoslovenskej gitarovej súťaži Bojnice 97, odkiaľ si odniesol 2. cenu. Konzervatórium vyštudoval v Banskej Bystrici pod pedagogickým dohľadom Márie Sedlákovej, vysokoškolské štúdium absolvoval na VŠMU v gitarovej triede Jozefa Zsapku a jeho asistenta Martina Krajča. Počas štúdií sa zúčastnil na viacerých majstrovských kurzoch (Suzana Prieto, Odair Assad, Anders Miolin, Alvaro Pierrri, Walter Feybli, Stefan Hackl, Marco Socias) a účinkoval na viacerých súťažných podujatiach. Je nositeľom čestného uznania (za štvrté miesto) zo súťaže Mladí gitaristi v Dolnom Kubíne (2001) a dvojnásobným laureátom Medzinárodnej gitarovej súťaže J. K. Mertza v Bratislave (2006, 2008 – 3. ceny). Ako sólista alebo komorný hráč vystúpil nielen na domácich pódiumoch (Hudba pod diamantovou klenbou v Kremnici 2004, Banskobystrická hudobná jar 2004, Melos-Étos 2007, Orfeus 2007), ale aj vo viacerých európskych krajinách

(Maďarsko, Anglicko, Rakúsko, Česká republika). Realizoval aj prvé nahrávky pre Slovenskú televíziu. V oblasti komornej hudby spolupracuje s Bratislavským gitarovým kvartetom. V roku 2009 uviedol slovenskú premiéru diel pre gitaru a klavír J. K. Mertza spoločne s klaviristkou Zuzanou Zamborskou.

12. november 2019, 17.00 hod.

Papierový kráľ zaspáva

Burlas/Glass/Beneš/Parík/Silvestrov

IVAN ŠILLER – KLAVÍR

PROGRAM

Philip Glass: Etudy č. 13, č. 14 (1991 – 2005)
Martin Burlas: Uspávanky (1984)
Philip Glass: Etuda č. 16
Juraj Beneš: Notturmo No. 8 (2004)
Ivan Parík: Listy (1994)
Valentin Silvestrov: Bagatellen (2002 – 2005, výber)
Martin Burlas: Papierový kráľ zaspáva (1985)
Philip Glass: Etuda č. 20

Minimalizmus od samého počiatku aktívne stieral hranice medzi „klasickou“ a „populárnou“ hudbou, „vysokou“ či „masovou“ kultúrou. Preto aj mnohí skladatelia minimalizmu, ako napríklad Terry Riley, Philip Glass či Steve Reich si zakladali malé súbory podobné skôr rockovým alebo jazzovým kapelám než klasickým ansámbľom. Práve minimalizmus nahradil teleológiu harmonického procesu hudbou exaktného opakovania. Toto myslenie je prítomné aj v *Etudách* Philipa Glassa, ktoré vznikali v širokom rozpätí rokov 1991 – 2012. *Notturmo No. 8* patrí k Benešovým posledným dielam a tiež sa ním uzatvára voľný cyklus klavírných noktúr, komponovaných v rozpätí pätnástich rokov. Hudobné línie smerujú k zahusťovaniu faktúry, rozvíjajú samostatné melodické nápady v tonálnej a atonálnej rovine. Skladateľ príležitostne využíva imitáciu, citáty, polyfóniu, kánonické postupy či polymetriu. Skladby *Papierový kráľ zaspáva* a *Uspávanky* Martina Burlasa nesú v sebe prvky avantgardnej hudby. V oboch skladbách dominuje krehký melancholický minimalizmus a uspávankové tempo.

V Paríkovej ranej tvorbe dominovali skôr vplyvy Debussyho, Hindemitha či Bartóka. V jeho neskoršom diele s názvom *Listy. Päť drobných skladieb pre klavír* si môžeme všimnúť už osobný introvertný výraz spätý s postupmi povojnovy

avantgardy. V období formovania hudobného rukopisu nadviazal na predstaviteľov Druhej viedenskej školy, najmä na odkaz A. Weberna, ktorý mu bol blízky predovšetkým vďaka precíznemu zmyslu pre detail, úspornosti používaných prostriedkov, krehkou a fantazijnou konštrukciou, zvukovou priezračnosťou a expresívnosťou.

Tvorba ukrajinského skladateľa Valentina Silvestrova sa vyznačuje hudobným štýlom oscilujúcim na pomedzí neoklasicizmu a postmoderny, ktorý je zhmotnený aj v jeho diele *Bagatellen*. Tieto vzdušné pohyblivé obrazy s použitím tradičných tónových a modálnych techník predstavujú jedinečnú a krehkú tapisériu dramatických a emocionálnych textúr.

Ivan Šiller (1977) je koncertný klavirista, pedagóg a organizátor hudobných projektov. Študoval hru na klavíri v Bratislave (ZUŠ Milica Kailingová, VŠMU Daniela Varínska) a Gente (Kráľovské konzervatórium, Daan Vandewalle), ako štipendista v USA (Tanglewood Music Center), Kanade (Banff Center for the Arts) a Nemecku (Ferienkurse für Neue Musik Darmstadt).

Venuje sa interpretácii klasickej i súčasnej hudby, ensemblovej aj sólovej hre a hudobnej reinterpretácii výtvarných diel. Rád spolupracuje s inými hudobníkmi, s ktorými formuje rôzne zoskupenia – Cluster ensemble, Ensemble Ricercata alebo Prague Modern. Spoluvytvára alternatívne „vzdelávacie inštitúcie“ – študentský projekt VENI ACADEMY či sériu detských workshopov SoundOrchestra – zamerané na improvizáciu, grafické partitúry a experimentálnu hudbu. Aktívne spolupracuje so súčasnými slovenskými i zahraničnými skladateľmi. Pôsobil na Katedre hudobnej výchovy PdF UK ako pedagóg aj vedúci katedry.

Je autorom množstva hudobných projektov, organizátorom festivalov i koncertných cyklov. Predseda slovenskej sekcii Medzinárodnej spoločnosti pre súčasnú hudbu (ISCM), s ktorou pripravil hudobný počín roka 2013 – ISCM World New Music Days – ocenený v rámci Radio_Head Awards 2014. V roku 2016 sa stal umeleckým riaditeľom vzdelávacieho projektu SUPERAR Slovakia, ktorý sa koná v spolupráci s viedenským chlapčenským zborom a Konzerthaus Wien. Za svoju umeleckú činnosť získal niekoľko cien a nominácií. V roku 2016 a v roku 2018 bol súbor Cluster ensemble nominovaný na cenu Nadácie Tatra banky za album Cluster ensemble Plays Philip Glass, na cenu Krištáľové krídlo v kategórii hudba a na cenu Radio_Head Award v kategórii nahrávka roka – klasická hudba. V roku 2018 vydal Ivan Šiller svoje debutové sólové CD FIFTY, ktoré je ojedinelou zbierkou viac ako 20 skladieb súčasných autorov.

www.ivansiller.com

3. december 2019, 17.00 hod.

Haiku

Kubelík/Hattori/Stravinskij/Moroi/ Zeljenka/Machajdík

TRIO SEN TEGMENTO

Nao Higano – soprán

Martin Adámek – klarinet

Zuzana Biščáková – klavír

PROGRAM

Rafael Kubelík: Verše psané na vodu

Kazuhiko Hattori: Love Song

Igor Stravinskij: Trois poésies de la lyrique japonaise (1912 – 1913)

Shoji Moroi: Tri fragmenty

Ilja Zeljenka: Waka (1999)

Peter Machajdík: Haiku (2016)

Názov zoskupenia Sen Tegmento znamená v jazyku esperanto „bez strechy“ a symbolicky tak vyjadruje voľnosť, priestor a slobodu, prekračujúcu zaužívané žánrové hranice klasickej hudby. Výnimkou nie je ani koncert *HAIKU*. V úvode zaznejú *Verše psané na vodu* slávneho českého dirigenta Rafaela Kubelíka, ktorý skomponoval piesne pre soprán a klavír na päť starojaponských veršov. Podľa japonskej mytológie pochádza hudba od bohov. Možno práve odtiaľ pochádza aj kompozícia s názvom *Love Song* skladateľa Kazuhiko Hattori. Na začiatku devätnásteho storočia vo Francúzsku vzrastal záujem o orientálnu kultúru. Práve japonská poézia urobila na Stravinského veľký dojem a svoju pomerne rozsiahlu piesňovú tvorbu sa rozhodol rozšíriť o tri zhudobnené lyrické básne pre soprán a klavír. Súčasťou dramaturgie koncertu sú aj *Tri fragmenty* skladateľa Shoji Moroi, ktorý okrem toho, že bol žiakom Olivera Messiaena, pred dvadsiatimi ôsmimi rokmi podporil sopránistku Nao Higano v dôležitom osobnom rozhodnutí ísť študovať operný spev do

vtedajšieho Československa. Odznie aj *Waka* slovenského skladateľa Ilju Zeljenku, ktorý vo svojom diele zhudobnil starú japonskú poéziu a napísal ho na podnet Nao Higano. Skladateľ Peter Machajdík vychádza v cykle siedmich piesní *Haiku* zo starovekej formy písania básní, ktorej tradičná podoba pozostáva zo sedemnástich slabík usporiadaných do troch veršov.

Nao Higano sa popri opernom repertoári venuje interpretácii piesňovej a komornej tvorby a tiež oratórnej, omšovej a kantátovej literatúry. Bola stálym hosťom Opery SND, hosťovala tiež v Štátnej opere Banská Bystrica, v Opere Štátneho divadla v Košiciach a v Čechách v Opere Národného divadla Brno a v Národnom divadle Praha. Ako interpretka piesňovej (najmä súčasnej slovenskej a nemeckej) a komornej tvorby sa predstavila v mnohých krajinách Európy a v Japonsku. Spolupracuje s viacerými orchestrálnymi a komornými telesami ako Slovenská filharmónia, Slovenský komorný orchester B. Warchala, Symfonický orchester Slovenského rozhlasu, Symfonický orchester Českého rozhlasu, Tokijská filharmónia, Štátna filharmónia Košice, Štátny komorný orchester Žilina, Moyzesovo kvarteto a ď.

Vystúpila na viacerých medzinárodných hudobných festivaloch. Spolupracuje s rozhlasovými a televíznymi spoločnosťami ako ORF, Maďarský rozhlas, Český rozhlas, Rozhlas a televízia Slovenska, Česká televízia atď.

Zuzana Biščáková ukončila postgraduálne štúdium na Schola Cantorum v Paríži a doktorandské štúdium na VŠMU v Bratislave. Získala 1. miesto na Súťaži slovenských konzervatórií (1996), zvíťazila na Medzinárodnom festivale v Londýne (1997) a na tomto festivale získala aj ocenenie za najlepšiu interpretáciu skladby slovenského autora (2002). Verejne vystúpila s orchestrom Konzervatória v Žiline, s Košickou filharmóniou, Orchestrom Slovenského rozhlasu, s Janáčkovou filharmóniou a Ostravskou bandou. Participovala na slov. premiére skladby Six pianos S. Reicha, nahrávke diela Music with Changing Parts Ph. Glassa a na ďalších projektoch so zoskupením Cluster ensemble, ktorého je členkou. Účinkuje na domácich a zahraničných festivaloch a koncertoch a nahráva pre Slovenský rozhlas.

Martin Adámek sa v roku 2016 stal sólistom prestížneho Ensemble intercontemporain v Paríži. Ako absolvent Konzervatória v Bratislave a JAMU v Brne získava skúsenosti v orchestroch Gustav Mahler Jugendorchester a European Union Youth Orchestra, pod taktovkou P. Jordana, Ch. Eschenbacha, V. Ashkenazyho. Získal prvé miesta na Medzinárodnej súťaži Leoša Janáčka (2014), Clarinetto Concorso Carlino (2013) a Concorso Anemos (2013). Ako sólista sa prezentuje na koncertných pódiiach v Európe, Severnej Amerike a v Ázii. Na Slovensku spolupracuje s Cluster ensemble, VENI Ensemble a VENI ACADEMY. Spolu s klaviristkou Zuzanou Biščákovou a sopranistkou Nao Higano založil v roku 2016 trio Sen Tegmento, s ktorým vystupuje doma aj v zahraničí a premiéruje diela súčasných skladateľov.

Bulletin k cyklu komorných koncertov vydala:
Galéria umenia Ernesta Zmetáka v Nových Zámkoch

Zodpovedný redaktor: Helena Markusková
Dramaturgia a management: Ivan Šiller
Redakcia bulletinu a management: Zuzana Jasenková
Redakcia bulletinu a jazyková korektúra: Irena Lányiová
Texty: Alžbeta Irhová
Dizajn a layout: Filip Jurkovič
Tlač: Tlačiareň Merkur, s. r. o., Dolný Ohaj

Hlavný organizátor: Galéria umenia Ernesta Zmetáka v Nových Zámkoch
Spoluorganizátor: InMusic, o. z.
Hlavný partner: Fond na podporu umenia
Partneri: SOZA, Hudobný fond

Cyklus komorných koncertov z verejných zdrojov podporil Fond na podporu umenia.
Publikácia reprezentuje výlučne názor autora a fond nezodpovedá za obsah publikácie.